

Pojem masová migrácia obyvateľstva poznáme z učebníc dejepisu aj ako veľké sťahovanie národov. Vtedy sa koncom 4. storočia v Európe z ničoho nič objavili Huni z ďalekej Ázie. Na svojich rýchlych koňoch sa ako víchor prehнали celou Európou, páliac a ničiac všetko, čo im prišlo do cesty. Po nich sa dali do pohybu aj iné národy.

Samozrejme, že takýto masový presun obyvateľstva z dôvodov klimatických zmien na zemi či vyschnutia pastvín pre stáda dobytky sa už v danej podobe nezopakoval, ale obyvateľstvo sa z rôznych príčin sťahovalo aj v nasledujúcich storočiach. Tento proces poznáme v súčasnosti aj my Európania, ba sme jeho priamou súčasťou. Ani stredoveká spoločnosť, zdanlivo uzavretá do mestských hradieb, nebola statická, hoci priestorovú mobilitu stredovekého človeka nemožno merať s možnosťami dnešného človeka. Príkladom masovej migrácie v ranom novoveku bol hromadný útek ľudí z južných častí Európy do bezpečnejších severných oblastí pred osmanskou rozpínavosťou. V tomto období sa stretávame aj s novým fenoménom – s vysťahovalectvom v mene viery. Stalo sa tak po rozšírení reformácie. Od konca 16. storočia Európu križovali desaťtisíce prenasledovaných ľudí: katolíkov z Anglicka, protestantov z habsburských krajín, hugenotov z Francúzska a pod.

Migračné procesy sa stali charakteristickou črtou aj modernizujúcich sa spoločností. Dlhé 19. storočie tvorí osobitnú etapu transferov európskej populácie. V rokoch 1821 – 1924 sa do zámoria (USA a Kanady) vysťahovalo asi 50 miliónov Európanov. Nikdy predtým sa taký obrovský počet ľudí nepremiestnil na také vzdialené miesto.

Príčinou masovej migrácie v 20. storočí neboli len ekonomické, ale aj politické, ideologické a rasové dôvody. Víťazstvo ruských bolševikov v októbri 1917 spustilo najmasovejšiu vlnu politickej emigrácie v dejinách. V 30. rokoch 20. storočia zase utiekali z rasových dôvodov z nacistického Nemecka najmä Židia.

V 20. storočí mnohí Európania, ale aj Neeurópania hľadali a našli nový domov v ďalekej Austrálii, ktorá sa pokladá za najmultikultúrnejšiu krajinu sveta. Na konci 20. storočia a v novom, 21. storočí sa voľný pohyb obyvateľstva stal neodmysliteľnou podobou súčasnosti. Tvár starej, prevažne kresťanskej Európy sa mení závažnou rýchlosťou. Európske metropoly sa stali novým domovom pre mnohých moslimov, Turkov, Sikhov, Číňanov, Afričanov a iných. Táto novodobá migrácia má aj nové podoby. Charakter prevažne manuálne pracujúcich migrantov ustupuje do pozadia. Novým obrazom prisťahovalcov sú mladí ľudia s dobrým vzdelaním, ktorí hľadajú lepšie uplatnenie, ale pritom nestrácajú kontakt so svojím pôvodným domovom. Európske metropoly, na rozdiel od menších miest a vidieka, sa stávajú multikultúrne, a to nielen vizuálne, ale aj duchovne.

MIGRÁCIA

alebo moderné sťahovanie národov

